

ling, vil det jo være tidstnok ved Sagens anden Behandling at nedsette et Udvalg for at prøve, om dette Kompromisforslag ogsaa kan blive vedtaget her i Thinget. Under disse Omstændigheder skjønner jeg ikke rettere, end at det paa Sagens nuværende Trin vil være rigtigst at bortse fra Udvalgs Nedsættelse.

Berntsen: Maa jeg blot ligeoverfor det ærede Medlem (Suel) bemærke, at det ærede Medlem maa have overhørt, at jeg ogsaa ansøgte som Grund til Udvalgs Nedsættelse, at der hverken her i Thinget eller tidligere for Amtsrådet eller Offentligheden i det Hele foreligger noget bestemt Overflag eller detaillerede Oplysninger om hele dette Foretagende.

Suel: Det forekommer mig, at, da Statskassen ikke engageres i denne Sag, ialtfald ikke af Betydning, maa det være vedkommende Kommuner private Sag, som ville bygge Banen, at bestemme Overflag og saa videre. Thinget, forekommer det mig, maa med Tak tage imod de Tilbud, der gøres fra enhver Egn, som selv vil give Pengene til sine Baneanlæg.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen om Udvalgs Nedsættelse sluttet.

Forslag af Berntsen om Nedsættelse af et Udvalg paa 11 Medlemmer

forkastedes med 52 St. mod 5.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Fredag Middag Kl. 1.

Formanden (Krabbe): Da Liden i dette Møde er for langt fremrykket til Foretagelsen af de under de to følgende Numere paa Dagsordenen opførte Sager, skal jeg lade disse udgaa.

Man gik altsaa til:

Spørgsmaal om Fremme af: Forspørgsel af Folketingsmanden for Rjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) til Indenrigsministeren angaaende Overfarten mellem Korsør og Nyborg.

Uden Forhandling og Afstemning gav Thinget sit Samtykke til Forespørgslen Fremme.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) indbringer: Forslag til Lov om Medde-

lelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Fernbane fra Orting over Odder til Aarhus.

Winther: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at, da den høitærede Formand anmeldte Forslaget, var der i dette stillt et Alternativ, nemlig at Banen skulde kunne gaa fra Orting over Odder til Aarhus eller et Punkt paa Statsbanen mellem Aarhus og Standerborg. Grunden til, at dette er udgaaet, er den, at den Komite, der har dannet sig i Egnen, er kommen til at overvinde de Betænkeligheder, der vare ved at vælge den direkte Linie og lade den fast, idet de Mænd, der havde havt Ønsket om at gøre Banen nærmere til Standerborg, have opgivet dette deres Ønske, idet de antog, at det var umuligt at gennemføre et saadant Forslag. Forslaget er altsaa ene dette, at Fernbanen skal anlægges fra Orting over Odder til Aarhus. Sagen er imidlertid den, at der tidligere har været forelagt Forslag til Lov om en Fernbane fra Odder til Aarhus, og dette „fra Orting til Odder“ er noget Nyt. Da det nu kunde tænkes, at der kunde være Stemning for at tage den Bane, der engang tidligere har været foreslaaet her, og at man derimod var mindre tilbøielig til at gaa ind paa den videre Udstrækning til Orting, har jeg her i første Paragraf foreslaaet, at Anlægget mellem Odder og Orting skulde betinges af, at de Kommuner i den sydlige Del af Herredet, som vare særlig interesserede deri, skulde vise deres Interesse derfor ved en ligesaa betydelig Tegning som de Kommuner, der ligge længere mod Nord. Med Hensyn til Forslagets øvrige Indhold, da er det jo en Selvsølge, at jeg har maattet tage Hensyn til det Forslag, der af Regjeringen er forelagt som en Slags Type for en saadan Bane, som ikke gjør Fordring paa at anlægges for Statens Regning, og man vil derfor ogsaa ved at gennemlase Forslaget finde, at sidste Afdeling af § 1, hele § 2 og § 3 indeholde uforandret det Samme som det Forslag, hvis videre Fremme nu nylig blev besluttet. Der er dog i § 3 en Tilføielse. Jeg har nemlig antaget, at det muligvis var rigtigst, at §§ 7 og 8 i Loven af 23de Mai 1873 bleve beholdte, idet det kunde tænkes, at denne Bane dog stod i et noget andet Forhold til Staten end den Bane, der nylig blev omtalt. Det kunde jo nemlig tænkes, at Staten maatte i sin egen Interesse engang i Liden kunde faae Lyst til at overtage den, og da var det rigtigst, at der var truffet forberedende Bestemmelser i saa Henseende, hvilke indeholdes i de to nævnte Paragrafer. Imidlertid er det en Selvsølge, at, hvorvidt dette skal beholdes eller ikke, vil afhænge af, hvorledes Regjeringen vil udtale sig derom, naar Sagen kommer til Behandling. Der er et Punkt, hvori dette Forslag adskiller sig fra det nys behandlede, og det er, at man har ønsket, at Staten